

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Hargitai-Mezőfi Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Hargitai László ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán a dr. Horváth - dr. Jakab Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Jakab Sándor ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. június 5. napján kelt 25.K.34.477/2007/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt bejelentett és 7. sorszám alatt kiegészített fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint, az alperesi beavatkozónak 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes, mint ajánlatkérő a Közbeszerzési Értesítő..., 79. számában a 10697/2007. szám alatt tette közzé ajánlattételi felhívását a Kbt. negyedik része szerinti, tárgyalás nélküli egyszerű közbeszerzési eljárás megindítására, taxi rendszerű személyszállítási szolgáltatás biztosítására. Az összességében

legelőnyösebb ajánlat bírálati szempontját választó felperes bírálati részszerzőpontként határozta meg a Budapest-Reptér viszonylatában meghatározott minta utak kedvezménytel csökkentett nettó értékét forintban. A hiánypótlás lehetőségét teljes körben biztosította. A felperes dokumentációt is készített, abban a díjtételek megállapításához egyebek mellett azt írta elő, hogy az ajánlattevőnek a díjakat hivatalos és hatályos árlistája, vagy díjszabási konstrukciója alapján listaáron kell megállapítania. Többek között akkor tekintette a tarifa-rendszert hivatalosnak, ha azt az ajánlattevő a honlapján publikálja, ez esetben csatolni is kellett az ajánlathoz a honlapról kinyomtatott hivatalos tarifátáblázatot (dokumentáció II.1.2. pontjai).

A 2007. július 30-ai ajánlattételi határidőre - mások mellett - az alperesi beavatkozó továbbá a ... és a ... mint közös ajánlattevők (a továbbiakban: közös ajánlattevők) nyújtottak be ajánlatot. Ez utóbbi közös ajánlattevők csatolták a ... viteldíjait tartalmazó, a honlapról kinyomtatott oldalt, amely szerint az új reptéri transzfer árakról a megadott két vezetékes és két mobiltelefonszámon nyerhető tájékoztatás. A közös ajánlattevők a felperes hiánypótlási felhívására benyújtották a reptéri transzferárakat is tartalmazó, 2007. augusztus 1-jei honlapmásolatot, amely tartalmazta a reptéri transzfer díját is.

A felperes a közös ajánlattevőket hirdette ki nyertesként, amely döntés megsemmisítése iránt az alperesi beavatkozó élt jogorvoslati kérelemmel, melyben arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő nem a dokumentáció II.1.2. pontjaiban előírt feltételeknek megfelelő ajánlatot nyújtott be, az érvénytelen ajánlat elfogadásával az ajánlatkérő megsértette a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 88. § (1) bekezdés f) pontját.

Az alperes a D.466/20/2007. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 300. § (6) bekezdése alapján alkalmazandó 88. § (1) bekezdés f) pontjára tekintettel a Kbt. 81. § (3) bekezdését, valamint a 91. § (1) bekezdését, ezért megsemmisítette a felperes eljárást lezáró döntését. Ezt meghaladóan (a hamis adatszolgáltatás) a jogorvoslati kérelmet elutasította, illetve a jogorvoslati eljárást megszüntette. A jogsértés miatt a felperest 1.000.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. Az alperes szerint a honlap tartalmának utólagos módosításával a hiányosság (az, hogy a megajánlásokat a hivatalos, adott esetben honlapon publikált árlista alapján kell megállapítani) nem pótolható, a később becsatolt irat nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a nyertes ajánlattevő a hivatalos árlista alapján tett ajánlatot. Az alperes a jogsértés megállapítása mellett a bírság kiszabását indokoltnak tartotta, mert a felperes súlyos jogsértést követett el azzal, hogy érvénytelen ajánlatot bírált el érvényes ajánlatként, és e jogsértése a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre is közvetlenül kihatott. A bírság összegének meghatározása során e tényezőkön túl figyelembe vette azt is, hogy a beszerzés értéke a nemzeti közbeszerzési értékhatárt nem haladta meg, a felperes a szerződés megkötését önként elhalasztotta, így a jogsértés orvosolható volt.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Másodlagos kérelme a határozat megváltoztatására irányult akként, hogy a bíróság a jogszabálysértésre és a bírság kiszabására vonatkozó rendelkezéseket mellőzze. A felperes eljárási és anyagi jogi szempontból vitatta az alperesi határozat jogszerűségét. Az ügy érdemére kiható lényeges eljárási jogszabálysértésként jelölte meg a Ket. 1. § (1); (2) és (3) bekezdése, valamint a Kbt. 324. § (1) bekezdés d) pontja és a 325. § (2) bekezdése alapján azt, hogy alperesi beavatkozó a jogorvoslati kérelemében konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, és e tekintetben őt az alperes hiánypótlásra nem hívta fel. Mivel az alperes által megállapított Kbt. 81. § (3), és a 91. § (1) bekezdése nem volt nevesített jogsértés, így ezzel kapcsolatosan érdemi nyilatkozatot sem tudott tenni. Mindezek miatt a tényállás tisztázatlan maradt, ami olyan lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely az alperesi határozat hatályon kívül helyezését indokolja. A felperes állította, hogy az alperes az eljárási határidőkre vonatkozó rendelkezéseket is megsértette. Az ügy érdemét érintően előadta, hogy a hiánypótlást a felperes teljes körben megengedte, azt nem szűkíthette az eljárás során akként, hogy az tekinthető pótolható hiánynak, ha az ajánlattevői honlapon szerepelt ugyan a kérdéses táblázat az ajánlat beadásakor, de az erről készült print hiányzott, azt ne lehetne pótolni. A Kbt. 83. § (2) bekezdése nem csak az iratok pótlására, hanem az ajánlat egyéb hiányosságainak pótlására is lehetőséget biztosít. Amennyiben a kérdéses ajánlattevői honlapra valamely táblázat nem volt kitéve az az ajánlat egyéb hiányosságának minősült, és mint ilyen pótolható volt, a perbeli közbeszerzési eljárásban pótolva is lett. Hangsúlyozta, hogy annak ellenére, hogy az ajánlatkérő előírta, hogy a tarifarendszert akkor tekinti hivatalosnak, ha az ajánlattevő a honlapján is publikálja, a honlapra való publikálás időbeliségére vonatkozóan nem rendelkezett és azt sem írta elő, hogy a publikálás elmaradása az érvénytelenség jogkövetkezményét vonja maga után. Nem kötötte ki azt sem, hogy a kinyomtatás csak az ajánlattétel időpontjában fennálló honlap tartalommal lehetséges. A bírság mellőzését a felperes elsősorban a jogsértés hiányára alapítva kérte, ezt meghaladóan pedig azt túlzottnak is tartotta tekintve, hogy a Kbt. rendelkezése alapján minimális bírság összeg nem került meghatározásra.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Elöljáróban a Kbt. 322-325. §-ai, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései alapján vizsgálta a felperesnek a jogorvoslati kérelem tartalmára alapított eljárásjogi kifogását. A hivatkozott rendelkezésekből azt vezette le, hogy a kérelmet annak tartalma szerint kell elbírálni, ez vonatkozik a jogsértő esemény mibenlétére és a megsértett jogszabályi rendelkezések megjelölésére is. Ha a kérelmező a jogsértő eseményt megjelölte, ennek indokait megadta, és ezek alapján egyértelműen és kétséget kizáró módon beazonosítható a megsértett jogszabályi rendelkezés, úgy az alperesnek sürgősen erre nézve hiánypótlási felhívást kibocsátania, hiszen a kérelem annak tartalma alapján elbírálni. E feltételeket az alperesi beavatkozó jogorvoslati kérelme teljesítette, abban egyértelműen szerepelt a jogsértő esemény. A jogorvoslati kérelemből, az abban foglalt jogsértő esemény megjelöléséből, és

annak indokolásából az alperes kétségtelenül megállapíthatta a vélelmezett megsértett jogszabályi rendelkezést, (Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontjára tekintettel 81. § (3) bekezdés és 91. § (1) bekezdés) és hozhatott döntést e körben. Az elsőfokú bíróság szerint nem sérültek a Ket. felperes által megjelölt 1. § (1)-(3) bekezdései, az alperes a hatáskörét a jogszabályban előírt célok megvalósítása érdekében gyakorolta, ezzel ellentétes megállapítás nem tehető. Ezen túl hangsúlyozta, hogy az alperesi beavatkozó a jogorvoslati eljárás során tartott tárgyaláson nevesítette a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontját, erre a felperes maga is reagált írásban, és a tárgyaláson szóban. A felperes a jogorvoslati kérelem és a jogorvoslati tárgyalás alapján - valamennyi jogsértésre, ideértve a Kbt. 81. § (3) bekezdés és 91. § (1) bekezdését is - részletes érdemi nyilatkozatot tehetett. Az elsőfokú bíróság az eljárási határidők megtartására vonatkozó felperesi hivatkozás vizsgálatát a Ket. 111. § (1) bekezdése alapján azzal mellőzte, hogy az nem az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértés lenne.

Az alperes érdemi döntését illetően az elsőfokú bíróság a Kbt. 81. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 83. § (2) bekezdése alapján - vizsgálva a dokumentáció II.1-3. pontjait - arra a következtetésre jutott, hogy a közös ajánlattevők ajánlata hiányos volt, amely hiányosság hiánypótlás keretében nem volt jogszerűen pótolható. Kifejtette, hogy a Kbt. 83. § (2) bekezdése hiánypótlás körében az irat utólagos benyújtását teszi lehetővé. Az ajánlati kötöttség miatt csak azok az adatok, tények, körülmények vehetők egy esetleges hiánypótlás keretében figyelembe, amelyek az ajánlattételi határidő lejártakor fennálltak. Hiánypótlás keretében ezért csak olyan irat utólagos pótlására van lehetőség, amely irat valamely, az ajánlattételi határidő lejártáig fennálló tény, adatot, körülményt igazol. A nyertes által utólag csatolt irat viszont olyan hiányosságot pótol, amely hiányosság az ajánlattételi határidő lejártakor fennállt, hiszen a honlapja a Budapest-Reptér viszonylatban tarifátáblázatot illetve díjszabási konstrukció leírást nem tartalmazott. A nyertes hiánypótlása ezért a Kbt. 83. § (2) bekezdése alapján nem volt elfogadható, a közös ajánlattevők ajánlata hiányos, és emiatt a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontja szerint érvénytelen volt, a felperes magatartása a Kbt. 81. § (3) bekezdésébe, az eljárást lezáró döntése pedig a Kbt. 91. § (1) bekezdésébe ütközött. A jogkövetkezmény alkalmazását illetően az elsőfokú bíróság a Pp. 339/B. §-a szerint, a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben támasztott jogszabályi elvárások alapján állapította meg azt, hogy az nem jogsértő a felperes által kifogásolt körben.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, az elsődleges, illetőleg másodlagos kereseti kérelem szerinti döntés meghozatala érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Azzal tartotta fenn az eljárásjogi kifogásait, hogy sem az alperes, sem a bíróság nem írhatja felül a Kbt.-nek a jogorvoslati kérelemre vonatkozó, annak elemeit meghatározó rendelkezéseit. Ilyen megfontolásból irat és jogszabályellenesnek vélte azt az ítéleti megállapítást, amelyet a megsértett jogszabályi rendelkezés meghatározását illetően fejtett ki az elsőfokú bíróság. Tényként hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó egyáltalán nem jelölt meg megsértett jogszabályi rendelkezést, és tény az is, hogy ennek megjelölése a Kbt. 324. § (1) bekezdése szerint kötelező. Az eljárás eredményére kihatott az, hogy az alperesi beavatkozó tárgyaláson előadott rögtönzése alapján folyt a közigazgatási

eljárás. Vitatta az elsőfokú bíróságnak az ajánlati kötöttséggel összefüggésben, a Kbt. 83. § (2) bekezdésére adott érveit is. E kérdésben úgy foglalt állást, hogy nyilvánvalóan nem az ajánlattételi határidő lejártakor fennállt tény, hogy az ajánlat formai hiányossága a hiánypótlás keretében megszűnik, és az sem, hogy az ajánlattevő valamely nyilatkozatot megtesz hiánypótlás keretében. Ismételten a kereseti indokait fogalmazta meg az ajánlatkérői felhívásban és dokumentációban foglaltakra nézve, közelebbről a kérdéses tarifának az ajánlattevői honlapon történő szerepeltetésére, a kinyomtatás (print), és az ajánlattétel időpontjában fennálló honlaptartalom összefüggésére, és a becsatolt és az ajánlattételi határidő lejárt utáni honlaptartalom eltérő tartalma miatti szankció hiányára nézve. Megjegyezte, hogy téves, és a Kbt. 83. § (2) bekezdésének is ellentmondó az elsőfokú bíróságnak az irat utólagos csatolására és az elmaradt cselekmény pótlására vonatkozó jogértelmezése. A felperes nem fogadta el a mérlegelési jogkörben hozott határozatra vonatkozóan megfogalmazott ítéleti indokokat sem.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság helyes tényállást tartalmazó és jogilag helyes következtetést levonó ítéletének helybenhagyását kérte, a határozati indokainak és az elsőfokú eljárás során kifejtett nyilatkozatainak változatlan tartalommal történő fenntartásával.

Az alperesi beavatkozó ellenkérelmében az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyes tényállás alapján, valamennyi körülmény gondos mérlegelésével hozta meg döntését, amelyet az eljárási és anyagi jogi jogkérdéseket illetően mindenre kiterjedően indokolt. A Fővárosi Ítélőtábla az ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, elsődlegesen azokat az ítéleti megállapításokat vizsgálta, amelyeket az eljárásjogi jogszabálysértésekre nézve fejtett ki.

A közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésére anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértés esetén kerülhet sor. Eljárásjogi jogszabálysértés abban az esetben eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, ha az ügy érdemére kiható, a bírósági eljárásban nem orvosolható jogsérelem történt (Legfelsőbb Bíróság KK 31. számú állásfoglalása). Ezt az elsőfokú bíróság is így fogalmazta meg, azzal a másodfokú bíróság egyetért. Az a körülmény tehát, hogy a közigazgatási szerv nem az eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el, önmagában még nem teremti meg a határozat hatályon kívül helyezésnek lehetőségét. Ehhez szükséges az a többletelem, hogy az az ügy érdemére kiható legyen. Ennek eldöntéséhez az eljárásjogi rendelkezések alapján, az ügy érdemével összefüggésben kell vizsgálni - és kellett a perbeli esetben is megítélni - közigazgatási szerv eljárását, és az általa vétett hiba súlyát.

A Kbt. jogorvoslati eljárásra vonatkozó 324. § (1) bekezdése konkrétan meghatározza azokat a kérelmi elemeket, amelyet a jogorvoslati kérelemnek

kötelezően tartalmaznia kell. A hivatkozott jogszabályhely d) pontja a megsértett jogszabályi rendelkezés megjelölését írja elő. Ez a jogorvoslati kérelemmel szemben, a törvény által elvárt tartalmi követelmény, az a jogorvoslati kérelem, amely ezt nem teljesíti - a felperes helyes meglátása szerint - hiányos. Ennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érvelését pontosítja. A kérelmi elem hiánya a pereli esetben nyilvánvaló volt, ennél fogva azt kellett vizsgálni, hogy az ennek a hiánynak az ismeretében tovább folytatott jogorvoslati eljárás lezárását jelentő döntést ez a jogsértést érdemben befolyásolta-e. Kétségtelen, hogy az alperes eljárásjogi szabályt sértett, amikor hiánypótlást nem bocsátott ki, kockáztatva ezzel, hogy a kérelmet tartalma alapján elbírálván a jogorvoslati kérelmet meghaladó, vagy azt nem kimerítő, az ügy érdemére is kiható jogsértést követ el.

A jogorvoslati kérelem alapján egyértelműen tisztázott volt a jogsértő esemény (a nyertes közös ajánlattevők ajánlata nem tartalmazta a dokumentáció II.1.2. pontjaiban meghatározott okiratokat), és az sem volt az eljárásban részt vevők előtt kétséges, hogy milyen jogszabályi rendelkezés az, amelynek megsértése miatt kérte a kérelmező az alperes eljárását. A kérelmező a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvényességét vitatta, az alperesi beavatkozó e körben kérte a döntés megsemmisítését. A felperes maga is ekként határozta meg a vélt jogsértő eseményt a 2007. augusztus 21-ei észrevételében - és annak ellenére, hogy jelezte a jogorvoslati kérelem hiányosságát - a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontjára nézve kifejtette ellenérveit. A 2007. augusztus 30-ai jogorvoslati tárgyaláson az alperes megnyilatkoztatta a kérelmezőt a megsértett jogszabályhelyről, és a felperes nem volt elzárva attól, hogy az ily módon konkrétan nevesített jogszabálysértésekre nézve nyilatkozatot tegyen (tett is), még az alperes érdemi döntésének meghozatala előtt. Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg nincs olyan, az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértés, amely miatt a felperes másodlagos kereseti kérelme teljesíthető lett volna. A felperes által kifogásolt további eljárásjogi jogszabálysértésekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet helytálló indokaira utal, azt nem ismétli.

Az anyagi jogi rendelkezésekre vonatkozóan az elsőfokú bíróság valamennyi körülmény gondos mérlegelésével hozta meg döntését, melyet okszerűen indokolt is. Részletesen kifejtett érveit a másodfokú bíróság osztja, a fellebbezés folytán az alábbiakat emeli ki:

Teljes körű hiánypótlás biztosítása esetén a kizáró okokkal, az alkalmassággal kapcsolatos igazolások és nyilatkozatok, illetőleg az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban az ajánlat részeként benyújtásra előírt egyéb iratok utólagos csatolására, hiányosságának pótlására, valamint egyéb, az ajánlattal kapcsolatos formai hiányosság pótlására ad lehetőséget a törvény. Ebből az következik, hogy az előírt igazolás, nyilatkozat pótlólagos benyújtására, azaz mind a hiányzó okirat pótlására, mind a már benyújtott igazolás, nyilatkozat valamely részének kiegészítésére, pontosítására, tehát hiányosságának korrigálására lehetőség van hiánypótlás keretében. A hiánypótlás a szerint, hogy az tartalmi vagy formai hiányra vonatkozik, kizárólag az ajánlat egyéb - tehát az érdemi elbírálásra tartozó része,

vagyis az értékelésnél szerepet játszó tartalmi elemek esetén korlátozódik a formai hiányosságok pótlásának a lehetőségére. Ez esetben tartalmi hiányosság nem pótolható. Minden egyéb esetben a tartalmi hiányosság pótlására is sor kerülhet, csak a Kbt. 83. § (7) bekezdésében meghatározott korlátozás szab határt, vagyis a hiánypótlás nem eredményezheti az ajánlat 81. § (4) bekezdése szerint értékelésre kerülő tartalmi elemeinek módosítását, nem jelölhet meg új, közös ajánlatot tevőt, alvállalkozót, a 66. § (2) bekezdése vagy a 67. § (4) bekezdése szerinti szervezetet (pl. külső erőforrás), nem egészítheti ki az ajánlatot a rájuk vonatkozó iratokkal, valamint a korlátozott körű hiánypótlás kizárólag az ajánlati felhívásban meghatározott ajánlati elemekkel összefüggő hiányokra terjedhet ki.

A felperes az ajánlattételi dokumentációban a listaár igazolásának egyik lehetséges módjaként a honlapról kinyomtatott hivatalos tarifátáblázat csatolásának követelményét írta elő. A közös ajánlattevők ezt csatolták, ajánlatuk formai hiányosságban nem szenvedett. Tény, hogy a honlap adattartalma a kíváncsúnak nem felelt meg, mégpedig azért, mert a honlapon a kívánt adatok nem szerepeltek. Eldöntendő volt, hogy e tartalmi hiányosság pótlására lehetőség volt-e oly módon, és olyan időpontban, ahogy azt a nyertes közös ajánlattevők tették. Ennek megítéléséhez szükséges volt a dokumentáció releváns előírásainak (II.1.2 pontjai) áttekintése. A felperes elvárása az ajánlattevővel szemben az volt, hogy a díjat hivatalos árlistája, vagy díjszabási konstrukciója alapján állapítsa meg. A tarifátáblázat, illetve a díjszabási konstrukció leírása akkor hivatalos, ha az ajánlattevő honlapján is szerepel. A honlapról kinyomtatott dokumentummal azt igazolhatta az ajánlattevő, hogy a dokumentáció II.1. pontjában foglaltaknak ajánlata megfelelt. A közös ajánlattevők a honlapon a Budapest-Reptér viszonylat tarifátáblázatát nem szerepeltették, arról a megadott telefonszámokon lehetett érdeklődni. Az ajánlattételi határidő lejártakor a nyertes honlapon kétségtelenül nem szereplő hivatalos tarifátáblázat, illetve díjszabási konstrukció adatait a nyertes ajánlattevők utólag töltötték fel a honlapra és ilyen tartalommal bocsátották azt az ajánlatkérő rendelkezésre. Az utóbb így becsatolt irat nem alkalmas annak a ténynek az igazolására, hogy a nyertes ajánlattevők a reptéri transzfer díjakat ténylegesen, a hivatalos árlista alapján állapították meg. A hiánypótlás keretében becsatolt honlapról kinyomtatott dokumentum csak olyan adatot tartalmazhatott volna, amely adat az ajánlattétel időpontjában a honlapon szerepelt, és nem ezt követően került fel a honlapra. Erre adott volna lehetőséget a Kbt. 83. § (2) bekezdése. A honlap tartalmának módosítása egyben az ajánlat tartalmi változását is eredményezte, amelyre a hiánypótlás intézményét igénybe venni, a Kbt. korlátozó rendelkezése folytán nem lehet.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. november 12. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, . Szőke Mária s.k. előadó bíró

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő